

РЕШЕНИЕ

№ 2416

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **489** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба от П. П. П. - младши автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, срещу решението на Софийския районен съд, НО, 22 състав, по адм. д. № 14093/2022 г., с което е отменена издадената от касатора Заповед № 4332зз-249/12.10.2022 г. за задържане на Е. П. М.. С решението касаторът е осъден да заплати на пълномощника на задържаното лице сума в размер на 760 лв.

В жалбата се поддържа становище за недопустимост и неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Иска се обезсилване на първоинстанционното решение и връщане за ново разглеждане от друг състав на СРС. Алтернативно, иска се неговата отмяна и потвърждаване на издадената заповед за задържане. В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. В., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски, за които е представен списък.

Ответникът – Е. П. М., чрез адв. В., в депозиран отговор на касационната жалба, оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски за касационната инстанция.

Представителя на Софийска градска прокуратура предлага касационната жалба да

бъде уважена като основателна и доказана.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, намира касационната жалба за допустима - подадена е в срок, от надлежна страна, срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Със Заповед № 4332зз-249/12.10.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор при Отдел „Пътна полиция“ П. П. П., Е. П. М. е била задържана за срок до 24 часа на основание чл. 72, ал. 1 ЗМВР. Като правно основание за задържането е посочен чл. 343б НК.

Съставът на районния съд е приел, че оспорената заповед е издадена в изискуемата от закона писмена форма и съдържа задължителните реквизити, посочени в нормата на чл. 74, ал. 2 ЗМВР. Съдът е мотивирал заключение, че от данните по делото не може да се направи категоричен извод за съпричастност на задържаното лице към съответно престъпно деяние, като липсвали каквито и да било доказателства за това. Не се установявало принудата и нейното реализиране да е обусловено от необходимостта лицето да бъде задържано за 24 часа, като бил нарушен чл. 6, ал. 2 АПК. Не били събрани данни за конкретната причина, наложила задържането на лицето. Решаващият състав е мотивирал извод за материална незаконосъобразност на процесната заповед, поради което я е отменил.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 4 задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Жалбата срещу заповедта е подадена в 14-дневния срок и не се констатира основания за недопустимост на производството пред районния съд. В тази връзка възражението за недопустимост на първоинстанционното решение е неоснователно. Неправилното конституиране на страните съставлява процесуално нарушение на съда, докато недопустимостта на производството е относима към валидното упражняване на правото на жалба. Относно наведените в касационната жалба възражения касационната инстанция намира, че макар в разпоредбата за насрочване на делото от 18.11.2022 г. СРС да е посочил други страни, което очевидно е фактическа грешка, с оглед обстоятелството, че по делото са били призовавани и са участвали надлежните страни, правото на участие на страните в съдебното производство не е било ограничено, съответно СРС не е допуснал съществени процесуални нарушения.

Решението обаче е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Заповедта за задържане е мотивирана с посочване на разпоредбата на чл. 343б НК, с която е криминализирано управлението на МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред. В случая, наред с процесната заповед за задържане са били издадени и акт за установяване на административно нарушение срещу Е. П. М. за нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗДвП, който ѝ е бил своевременно връчен, представена ѝ е и справка от техническото средство, с което е установен положителния резултат за употребата на алкохол /протокол № 6626 от 12.10.2022 г. за установяване употребата на алкохол, показваща резултат 2.53 промила/, както и е връчен талона за медицинско изследване. Тези доказателства са били налични и предявени своевременно на лицето, като адресатът на процесната заповед е бил изцяло запознат със съдържанието им.

Действително заповедта за задържане е лаконично мотивирана единствено чрез посочването на нормата на чл. 343б НК. В конкретния случай обаче това не

съставлява съществено процесуално нарушение и не ограничава процесуалните права на адресата на заповедта. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З., в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Такъв е и настоящият случай - Е. М. е била запозната със съдържанието на АУАН и с резултата от техническото средство, като е била наясно с установеното наличие на алкохол в издишания от нея въздух. Известни са и параметрите на установения резултат, а именно 2.53 промила, а с посочването на чл. 343б НК става ясно основанието за задържането, а именно – наличието на данни за извършено престъпление по чл. 343б НК.

Доказана по делото е и съпричастността на лицето към конкретното престъпно деяние. Това се установява безспорно от попълнените декларации, включително собственоръчно попълнената от лицето такава, схемата за ПТП, талона за медицинско изследване, протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употребата на алкохол и/или наркотични вещества и техни анализи, издадения АУАН, както и отчетения от техническото средство резултат. Всичко това води до еднозначен извод за наличие на данни по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за съпричастността на Е. М. към твърдяното престъпление. Следва да се отбележи, че по делото е представено споразумение по досъдебното производство по ДП № 3383 ЗМК 977/2022 г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр.пр. 34028/2022 г., с което Е. П. М. се е признала за виновна за това, че на 12.10.2022 г., около 18.25 часа, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]е управлявала МПС – лек автомобил марка „Пежо“, модел „307“, с рег. [рег.номер на МПС], с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно 2.53 на хиляда, установено по надлежния ред.

Съвкупният анализ на представените доказателства обуславя категоричен извод, че са били налице фактическите и правни основания за издаване на процесната заповед за задържане. Издателят на заповедта е доказал наличието на предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, поради което Заповед № 4332зз-249/12.10.2022 г. за задържането на Е. П. М. се явява законосъобразна. Като е достигнал до друг извод, съставът на районния съд е приложил неправилно материалния закон, поради което решението му подлежи на отмяна, а жалбата срещу заповедта за задържане следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на касатора за присъждане на сторените по делото разноски съобразно представения списък в размер на 10 лв. за държавна такса, 11 лева за заплатена банкова такса за превод и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 750 лева или общо в размер на 771 лева (седемстотин седемдесет и един лева).

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решението на Софийския районен съд, НО, 22 състав, постановено по адм.

д. № 14093/2022 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. М. срещу Заповед № 4332зз-249/12.10.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА Е. П. М. да заплати на П. П. П. сума в размер на 771 (седемстотин седемдесет и един) лева, представляваща сторени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: